

Carsten Andersen (SF):

Jeg skal ikke betvivle, at folketinget har vedtaget en ikrafttrædelsesdato for hele forvaltningsloven, for der er jo tale om, som det også blev sagt dengang, et helt nyt lovsæt. Men i forbindelse med denne sag, som vi tidligere har drøftet, og som jeg også tog op i forbindelse med behandlingen af forvaltningsloven, påpegede justitsministeren, at man søgte dette spørgsmål løst i forbindelse med vedtagelse af forvaltningsloven, for nu skulle man ikke diskutere flere ting på én gang, men klare de bolde, man havde i luften. Det er derfor, jeg ser, at der er et meget klart signal fra justitsministerens side, og det håber jeg også der vil komme fra socialministerens side, om, at den praksis bryder vi os altså ikke om, og derfor vil vi godt have den stoppet.

Hvis jeg skal forstå ministerens bemærkning sådan, at nu indgår det i efteruddannelsen og i den holdningsbearbejdelse, der sker i forbindelse med omlægningen og moderniseringen inden for den offentlige sektor, vil jeg da godt tage det som tegn på, at vi er på rette vej, men hvis det absolut skal kunne fortsætte indtil datoen for ikrafttrædelsen af forvaltningsloven, vil jeg godt bede ministeren om at overveje den.

Leif Hermann (SF):

Jeg kan bekræfte, at folketingets retsudvalg har været særdeles grundigt og har haft nogle ønsker om opstramning på dette område, det kan jeg love ministeren. Jeg håber, vi har været grundige nok.

Jeg synes ikke, ministeren helt svarede mig på mit spørgsmål. Det, ministeren tager fat på, er den ene undtagelseskategori, nemlig den lempelige undtagelse fra kravet om samtykke, hvor ministeren fremhæver væsentlighedskriteriet. Det andet er den skrappe undtagelseskategori, nemlig hvor videregivelse er nødvendig af hensyn til sagens behandling.

Det, jeg godt vil bede ministeren om, er at bekræfte, at de to undtagelseskategorier væsentligt ændrer den gældende retsstilling. Ministeren kan for den sags skyld bare rejse sig op og sige ja eller nej eller nikke med hovedet eller på anden måde komme med en positiv tilkendegivelse. Det er det eneste, vi beder om.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Der skal da ikke være nogen tvivl om, at med den præcisering, lovbestemmelsen har fået, har man fået dels en klarere retsstilling, dels en bedre situation for klienten, og derved har man også været med til at skabe det grundlag, der gør, at klienterne har, om jeg så må sige, noget at rette sig efter.

Vi må sige, at som det var før, havde man ikke juridisk formulerede lovbestemmelser vedrørende dette spørgsmål. Da baserede man sig på den praksis, man havde haft, og det er selvfølgelig den, mine svar tidligere har haft som grundlag. Jeg kan tydeligt huske, at vi tidligere har drøftet grundlaget for denne praksis, og det, der sker nu med lovbestemmelsen her, er, at man får et betydeligt klarere og efter min vurdering bedre grundlag i den slags situationer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 617

10) Til *socialministeren* af:

Carsten Andersen (SF):

»Agter socialministeren over for de kommunale sociale udvalg at tilkendegive sin fortolkning af forvaltningslovens tavshedspligtsbestemmelser?«

Skriftlig begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 616.

Carsten Andersen (SF):

Spørgsmålet relaterer sig jo meget snævert til det foregående spørgsmål, men egentlig også til det næste, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt det er ministeren, der skal komme først på banen, eller det er nogle forvaltningsgrene, der skal lade de daglige problemer være styrende for, hvordan den lov, der er vedtaget herinde, skal administreres. Derfor er det vigtigt, at vi i dette spørgsmål beskæftiger os mere med fremtiden, og at man allerede før lovens ikrafttræden vil komme med nogle meldinger, sådan at man forstår hensigten med loven.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):